

Sygnatura akt VI Ka 311/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 września 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Jolanty Mandziej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 r.

sprawy **T. W. (1) syna S. i A.,**

ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 stycznia 2014 r. sygnatura akt IX K 1805/10

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla punkt 2 zaskarżonego wyroku i sprawę oskarżonego T. W. (1) w zakresie czynów zarzuconych mu w punktach II i IV aktu oskarżenia przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

VI Ka 311/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2014r. Sygn.akt IX K 1805/10 apelację wniósł prokurator.

Zaskarżył orzeczenie w zakresie pkt 2, co do uniewinnienia oskarżonego T. W. (1) od czynów zarzuconych mu w pkt II i IV aktu oskarżenia, na niekorzyść oskarżonego.

Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, iż oskarżony nie dopuścił się wyżej wskazanych czynów, podczas gdy z całokształtu okoliczności sprawy wynika, że T. W. dopuścił się oszustwa na szkodę L. G., J. L., Z. D. B. G. i K. S..

Stawiając taki zarzut apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy uznał apelację za uzasadnioną.

Przedstawiona przez sąd meriti argumentacja mająca uzasadnić uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstw z pkt II i IV aktu oskarżenia nie jest przekonująca.

Odnosnie czynu II nie jest mianowicie wiadomym, jaką „rzeczywistą opłatę manipulacyjną”, której uiszczenie było warunkiem podjęcia pracy u oskarżonego przez L. G. sąd meriti miał na myśli, a zwłaszcza, z czego miałby wynikać obowiązek ponoszenia takiej opłaty przez pokrzywdzoną i na jakie cele miała być ona przeznaczona.

Przyjęciu rzetelności zamiarów oskarżonego sprzeciwia się to, że oskarżony z uzgodnienia zawartego z pokrzywdzoną, a odnoszącego się do istoty jej obowiązków /odbieranie telefonów/ w zasadzie natychmiast wycofał się na rzecz wymogu, by to sama pokrzywdzona dawała ogłoszenia o pracę na swój telefon, co – zmieniało cały sens rzekomego zatrudnienia. Kolejnym argumentem przemawiającym za nieprawidłowością wniosku do sądu meriti jest to, że pokrzywdzona nie otrzymała żadnego wynagrodzenia za pracę /pozostawanie w gotowości do odbierania wszystkich telefonów w sprawie pracy za granicą/, a także to, że oskarżony ostatecznie zwrócił pokrzywdzonej zasadnie - wedle ustaleń sądu, pobraną kwotę 200 zł.

W zakresie zarzutu IV w pełni trafną jest uwaga apelującego, że utworzenie stowarzyszenia jest obwarowane przepisami prawa i wymaga zadośćuczynienia różnym procedurom i formalnościom. Tymczasem oskarżony, poza pobieraniem składek - tytułem członkostwa w nieistniejącym stowarzyszeniu, nie podjął żadnych działań, które były niezbędne dla powołania takiego stowarzyszenia do życia.

Takie zachowanie oskarżonego pozostaje w oczywistej sprzeczności z jego deklaracjami i zapewnieniami kierowanymi do potencjalnych członków, że złożył już /zeznania świadka M. wskazującego na wizyty z oskarżonym w Sądzie Okręgowym w Gliwicach, gdzie miały już być pozostawione stosowne dokumenty - k- 41/, lub też w określonym czasie złoży wniosek o rejestrację stowarzyszenia / pisma k- 59, 71, 81, 593 informujące, że dokumenty zostaną złożone w Sądzie Rejonowym w Katowicach/, gdy tymczasem w rzeczywistości żadnych formalnych kroków oskarżony nie podjął. Jeśli by dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, że na przeszkodzie w powołaniu stowarzyszenia stanął ostateczny brak zainteresowania ze strony potencjalnych członków, to nie tłumaczy to bynajmniej, dlaczego ze zwrotem wpłaconych przez pokrzywdzonych kwot oskarżony zwlekał aż do czasu rozpoczęcia się postępowania karnego.

Ponieważ przeprowadzona przez sąd pierwszej instancji ocena dowodów nie uwzględnia wszystkich wskazanych przez apelującego i przywołanych powyżej aspektów sprawy, sąd odwoławczy uznał ją za niepełną, a przez to błędną i skutkującą koniecznością uchylecia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, dla zweryfikowania prawidłowości poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd Rejonowy w postępowaniu ponownym powtórzy czynności dowodowe w zakresie odnoszącym się do zarzutu I i IV aktu oskarżenia, po czym przeanalizuje zgromadzone dowody bacząc na to, by analiza ta była wszechstronna, zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Ocena zamiaru T. W. (1) w zakresie zarzutów I i IV winna być prowadzona z uwzględnieniem całości jego działań, których oszukańczy charakter został już oskarżonemu prawomocnie przypisany, gdyż wszystkie zachowania oskarżonego pozostają w bezpośrednim i ścisłym związku.